

„Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci, zjevil před očima pronárodů svoji spravedlnost. Aleluja.“ /Žalm 98,1.2/

Iz 56, 3-8   **Skutky 8, 26-40 Křest etiopského dvořana**   Jan 15, 1-8

„Rozumíš tomu, co čteš?“ Důležitá otázka, která se objevuje, už když dítě začíná v první třídě v hodinách čtení spojovat dohromady první slabiky. Je to dovednost, která u přijímacích zkoušek (formou scio testů) na střední a vysoké školy, často rozhoduje o tom, zda uchazeč uspěje či ne. Občas kloužeme očima po řádcích textu, jednotlivým slovům rozumíme, ale celkový smysl nám uniká. Pro lepší pochopení napsaného někdy pomůže, když čteme nahlas. To věděli už před mnoha staletími rabíni v židovských školách. Proto to tam při studiu svitků Písma bzučelo jako ve včelím úle. Každý žák si v plném soustředění brumlal text polohlasně pro sebe.

Etiopský dvořan, vysoce postavený, vzdělaný a bohatý člověk – takový ministr financí etiopské královny, se s naukou a vírou židů určitě už setkal a zajímal se o ně. Vykonal pouť do Jeruzaléma, splnil pracovní úkoly, kterými byl pověřen a jistě by rád navštívil také chrám. To však nesměl. Byl to eunuch, kleštěnec (jako všichni vysoce postavení lidé u etiopské královny) a podle páté knihy Mojžíšovy nesměl vstoupit do Hospodinova shromáždění ani do chrámu (Dt 23,2). To ho však neodradilo od touhy pochopit, co se píše v židovských posvátných knihách. Proto si čte proroka Izaiáše nahlas. Ale ani to hlasité čtení mu tentokrát nepomáhá. Potřebuje pomocníka, někoho, kdo mu text vysvětlí.

Z biblických příběhů víme, že Bůh někdy posílá posly, aby něco důležitého vykonali nebo vyřídili. A tak je tomu i v tom dnešním čtení. Ježíšův učedník Filip kázal evangelium v Samaří. Můžeme říci, že tam měl velký úspěch. Místní lidi zaujala Filipova slova i znamení, která činil. Z mnoha posedlých vycházeli nečistí duchové, mnoho ochrnutých a chromých bylo uzdraveno. A tak v Samaří i v Samařských vesnicích měli lidé velkou radost. Filipovi se tam líbilo. Po čase musel odejít do Jeruzaléma, ale jistě by se do Samaří rád vrátil. Možná byl překvapen, proč ho anděl Páně poslal na opuštěnou cestu. Co tam bude dělat? Vždyť tam většinou nikdo není. Bůh však ví víc než my, vidí dál.

Filip spatřil cizí honosný vůz s královskými znaky. Možná by se k němu sám od sebe nepřiblížil. Ale Duch mu dodá odvahu. Filip jde vedle vozu a slyší, že etiopský dvořan čte z Písma. Nepřemýšlí jak vlastně začít rozhovor, nezdržuje se

s pozdravem, ale hned řeší to důležité. Vyhrkne: „Rozumíš tomu, co čteš?“ Ne, dvořan nerozumí. Čte o ovci, čte o beránku, viděl v Jeruzalémě obětní zvířata přiváděná do chrámu, ale co to všechno znamená? Samo čtení obvykle k pochopení Bible nestačí. A k víře už teprve ne. Bez výkladu, bez působení Ducha svatého, bez společenství zůstává Bible na některých místech nesrozumitelnou a těžkou.

Filip cizinci zvěstuje Ježíše. Celé Písmo nás vede ke zvěsti o Kristově díle pro naši záchranu. Už i v knize Izaiášově se objevuje jasná naděje pro cizince a kleštěnce – Bůh je tady i pro ně. Doba, kterou předpovídal Izaiáš, přišla s Kristem. Ježíš nerušil zákony, ale vždy měl na prvním místě vztah s Bohem a lásku k člověku. Nezlehčuje náš hřích a neomlouvá nás, že za nic nemůžeme, ale také nás za to neodsuzuje. Dává nám naději, že můžeme začít znovu a jinak. Přišel pro všechny, kteří si uvědomují svoji porušenost a touží po vztahu s ním. Komorník byl prostřednictvím Filipa zasažen Božím slovem. Na tento dar od Boha odpověděl konkrétním skutkem. Toužil po křtu. A Bůh se stará dál. Uprostřed pustiny je voda. Nabízí občerstvení i nové narození. Křtu nic nebrání. Dvořan vyznává: „Věřím, že Ježíš Kristus je Syn Boží.“

Křest je vždy začátek nové cesty. Cesty, která je někdy radostná, ale určitě není snadná. Člověk by si na ní měl trvale uvědomovat svoji podřízenost Bohu, který je v jakémkoli čase svrchovaný nad všemi sférami viditelného i neviditelného světa. Lidé vždy vyjadřovali zpěvem svoji vděčnost a úctu Bohu. Dnešní čtvrtá neděle po Velikonocích se jmenuje Cantate – zpívejte. Také my zpívejme nyní radostně svému Bohu.

/Slovo na neděli 2. května 2021 Dana Kalivodová/